

lægge forskningsstrategier for hebraisk og kirkehistorie?

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Det her med dårlige lærere blev jo præciseret. Det er sådan, at der skal følges op på evalueringerne, og hvis hr. Homann har talt med mange af de studerende og deres organisationer, så har de faktisk i mange år været utilfredse med, at der ikke blev hørt på dem, når der var de problemer. Nu er det præciseret, at det skal man, og der bliver i det hele taget systematiske evalueringer. Så for de studerende bliver det langt bedre, og man får mange flere muligheder for at få en bedre uddannelse.

Kl. 10.50

Ideen med at have en bestyrelse er jo, at vi giver den her frihed. De bliver selvejende, de bliver et eget retligt subjekt. De har deres egne penge, og de kan opbygge deres egen formue. Og så skal der være en ansvarlig bestyrelse, som laver kontrakten med samfundet. Samfundets kontrakt er jo udviklingskontrakten, hvor man sætter nogle målsætninger op f.eks. om bedre gennemførelse, bedre studiemiljø og alle mulige andre ting, som er nogle overordnede retningslinjer, som det så er bestyrelsens ansvar bliver ført igennem.

Men det betyder ikke, at den daglige forskning på nogen måde bliver underlagt det her. Det er jo de overordnede strategier, måden, man laver alliancer med andre på, osv. Så det er en fuldstændig misforståelse at tro, at den bestyrelse skal sidde og beskæftige sig med, hvad man forsker i nede på et institut. Det er jo derfor, man har en ansat institutleder, der skal sørge for, at man får et godt studiemiljø.

Fru Elisabeth Arnold rejser igen spørgsmålet om forskningsfrihed. Dandy-sagen er jo et spørgsmål om, at man ikke har lavet en ordentlig samarbejdsaftale. Jeg mener sådan set, at vi allerede har fået lavet opskrifter på, at man skal lave nogle ordentlige samarbejdsaftaler. Men det har sådan set ikke noget at gøre med den her universitetslov.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Jeg skal ikke forlænge debatten unødigt, men det turrer mig ganske betydeligt, når det betvivles, at Det Konservative Folkeparti, Venstre og forligspartierne i øvrigt ikke helljertet skulle gå ind for forskningsfriheden. Derfor vil jeg godt

spørge fru Hanne Severinsen, om hun ikke kan bekræfte, at dersom forskningsfriheden med afsæt i dette lovforslag bliver angrebet, så er det direkte lovstridigt. Mere præcist kan det spørgsmål, som oppositionen gang på gang har stillet her, vel ikke besvares. Forskningsfriheden er ikke til diskussion.

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Ja, det kan jeg selvfølgelig kun bekræfte, og jeg synes i det hele taget, debatten viser, at man læser nogle tekster på en måde, som om man ligesom vil prøve at finde noget: Jamen der er nok noget farligt indeni. Men det er der altså ikke. For vi ønsker et frit universitet, og det fremgår også af hele formålsparagraffen. Vi ønsker et frit og stærkt universitet. Det er faktisk hele formålet med det.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Så er det fru Lene Jensen som ordfører.

Lene Jensen (S):

For Socialdemokratiets vedkommende er udgangspunktet for at ændre lovgrundlaget for universiteterne, at universiteterne skal have de bedste muligheder for at være en hovedrolleindehaver i vidensamfundet.

Vores beslutning om at tage medansvar for dette lovforslag, vi behandler i dag, bundet derfor ikke i en eller anden himmelråbende utilfredshed eller dyb mistillid til universiteterne og den måde, som tingene foregår på i dag. Vi er os meget bevidst, at vi faktisk får ganske meget god undervisning og forskning af høj kvalitet for forholdsvis få penge.

Når vi alligevel mener, at der er behov for at lave om på tingene, skyldes det to forhold. Det ene forhold handler om vidensamfundets sejrsgang og internationaliseringen. Begge dele gør videnudvikling stadig mere afgørende, både når det gælder velfærdssamfundets værdi- og kulturmæssige udvikling i en international virkelighed, og når det gælder konkurrenceevnen på viden og dens konkrete anvendelse af helt centrale konkurrenceparametre i den internationale økonomi. Vi har kun set begyndelsen af, hvad de forhold gør ved den måde, vi lever vores hverdag på, og den måde, vi driver samfund på.

At spille en hovedrolle i denne kontekst stiller enorme krav til universiteterne nu og i fremtiden, ikke mindst på ledelsesniveau. Man skal kunne navigere i et farvand, hvor strategiske be-